

Publicerad 2005-12-19 18:29 av Sandra Odhage

Omgiven av mörker... föralltid?

Hopplöshetens mörker sluter sig runt mig,

jag sitter fast, kan inte komma loss.

Efter smäll på smäll på smäll,

orkar man inte längre kämpa mot mörkret.

Det enda man kan göra är att luta sig tillbaka

och vänta på att ljusets första strålar tränger

sig igenom den mörka väggen,

Det enda jag vill är att känna värme

i mitt hjärta igen, nu känns det iskallt.

Känslorna är förvirrade och springer runt i

mörkret, desperat, för att hitta en väg ut igen.

Jag undrar när ljuset kommer tillbaka igen,

jag undrar om jag orkar klammra mig fast vid

hoppet ännu en gång.

Kommer riddaren som räddade

mig förra gången tillbaka,

eller är det meningen att jag

ska orka den här striden själv?

Jag lutar mig tillbaka och hoppas att

friden till mitt hjärta återkommer.

Jag väntar på att livet åter ska le åt mig!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sandra Odhage med Poeter.se id #2473 innehar upphovsrätten